

paa dettes Vegne har ført med Mælkeleverandører og Mælkeforsyningsrepræsentanter. Endvidere har, efter at disse forskellige forhandlende Parter var naaet til en Overenskomst, og Mejeriorganisationerne var traadt ind i Sagen, disse ydet deres Tilslutning, og det Dokument, som foreligger, vil jeg jo kunne forelægge for det kommende Udvalg. Endelig kan jeg til Beroligelse for det ærede Medlem sige, at Lovforslaget er udarbejdet i nøje Forstaaelse med Landbrugsministeriet, væsentlig er konciperet i dette. Jeg skal, som sagt, være villig til at give alle de Oplysninger, som man kunde ønske, og som jeg kan fremskaffe hurtigt, i et Udvalg. Der er ogsaa visse Forhold vedrørende Prisspørgsmaalet, som lettere lader sig fremstille der end overfor Offentligheden.

At tilvejebringe en Overenskomst om Mælkeprisen har aabenbart været noget af det allervanskeligste. Jeg kan forsikre de ærede Medlemmer, som tænker, at her har Mejerierne eller Mælkeproducenterne ment, at de kunde forlange saa meget, som de vilde, at der har været en Tilbøjelighed til at forlange adskilligt mere, men jeg har ment at maatte henholde mig til, hvad der af Mejeriorganisationerne og ogsaa fra anden sagkyndig Side er udtalt om, at en Pris af 56 Øre pr. 2 kg maa siges at staa i et passende Forhold til den Værdi af Mælken, som fremgaar ved dens Omdannelse til Smør under Hensyn til Værdien af den skummede Mælk, der bliver tilbage. Det er blevet sagt mig, at 56 Øre maatte anses for en passende Pris ogsaa under Hensyn til de særlige Forhold, under hvilke Mælkeleverancerne til Byerne tidligere er foregaaet. Jeg kan yderligere sige til det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), og ogsaa til det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler), at under de forberedende Forhandlinger har man ogsaa drøftet Muligheden af en Betaling af Mælken efter dens Fedtindhold, og at man fra forskellig Side har interesseret sig derfor, men at det efter alle de deltagendes Opfattelse viste sig uoverkommeligt og ugørligt for Tiden at naa til en saadan Ordning, som heller ikke svarer til den hidtil gældende Praksis. Derfor er 56 Øre fastsat som Pris for al Mælk, og jeg maa bestemt modsætte mig det, hvis der i de ærede Medlemmers Udtalelser skulde ligge en Tendens til at søge denne Pris forhøjet ved Forhøjelser for nogen særlig Mælk.

Det ærede Medlem fra Sæby gav i øvrigt selve Lovforslagets Tanke sin Tilslutning, ogsaa Planen om et Tilskud af Statskassen. Men det forekom mig, at han og i endnu

højere Grad det ærede Medlem fra Ærø misforstod Bestemmelsen i sidste Stykke i Paragraf 3 eller lagde noget ind i den, som ikke findes der. Det ærede Medlem var bekymret for, at de smaa Mælkeproducenters Børn paa Landet ikke skulde faa samme Tilskud som Børnene i Købstadkommuner. Hvis man undersøger, hvordan Forholdene er, og hvis man billiger den Tanke, at de større Mælkeproducenters Mælkeforsyning ikke skal nyde godt af Statstilskuddet til Kommunerne, er der imidlertid ingen Tvivl om, at Landkommunerne kan anvende de Tilskud, de faar, og som er det samme Tilskud pr. Indbygger, som Bykommunerne modtager, paa en saadan Maade, at de smaa Mælkeproducenters Børn bliver gunstigere stillet end Bybørnene. Det vil bero paa Anvendelsen af de rigelige Midler, som er til Disposition i Landkommunerne. Men hvis det ærede Medlem ønsker, at det præciseres, at ogsaa i de øvrige Kommuner skal Tilskuddet fortrinsvis anvendes til Nedsættelse af Prisen for Børn og fortrinsvis for Børn af Beboere, der ikke eller kun i ringe Grad producerer Mælk, vil jeg meget gerne medvirke til en saadan Udformning af Bestemmelsen.

Til sidst skal jeg blot gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Sæby om den Bekendtgørelse, som det ærede Medlem var misfornøjet med, baade hvad Formen og Indholdet angaar. Formen er tung, det skal jeg gerne indrømme; den kan vanskeligt blive andet, naar man skal sørge for i en kort Form at faa alt med, saa at det ikke viser sig, at der mangler et eller andet i Bestemmelsen. Men Indholdet har ikke den Fejl, som det ærede Medlem mente, det havde. Thi det er selvfølgelig ikke Tanken med denne Bestemmelse at paabyde, at enhver Landejendom i Aaret 1917 skal præstere det samme som i Aaret 1916. Deri har det ærede Medlem Ret, at det vilde være at forlange det umulige, men jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem ikke nok kan se, hvad det er, Bestemmelsen tager Sigte paa. Den tager Sigte paa at forhindre en paabegyndt Spekulation i Opkøb af Mælk, som viste sig kort Tid før denne Bekendtgørelses Udstedelse, da der under de langvarige Forhandlinger om Mælkens Pris og om Mælkeleverancerne var Folk, der mente, det kunde være hensigtsmæssigt at forsøge at skaffe sig Mælk paa Haanden for eventuelt at kunne sidde og raade med den. Det er til dem, man siger: Hvis du søger at skaffe dig Herredømme over et Kvantum Mælk, som tidligere gik til Byerne, saa maa du vide, at du paadrager dig en For-